

E-mail: roland.jalagania@mail.ru

E-mail: r.jalagania@mail.ru

ილონი

ილონი

ქართული კატეგორიული კადასტრული

№422 (481) 30 იანვარი-13 თებერვალი 2018 წ. სახალხო მოძრაობა „სამხატველოს“ ორბანო ზასი 50 თეთრი
სიჩხევილი ის კი არ არის, რომ მაგრავი ლავარაკოვან, არავად ისაა, რომ დანარჩენი ეართვალება არ ვიზით მაგრავი ინა – აკაკი შავიძე

**კუკური ფიფია:
რა ძალა აქვს
ლიტის სიტყვას
და რას
მოგვცემს მისი
შეცნობა?**

88.3

**ჰამლეტ
ჭიპაშვილი:
არამიზნობრივი
ხარჯვის
სავალალო
შედეგი**

88.5

**გარდაიშვალა
ლილი
ეართვალი
ენათმეცნიარი
ოთარ ენაზარი**

88.12

**რეარ გოცაძე:
განუკითხეობა
ჩვენს
სკოლებში**

88.9

**ლევანენტი
ბერია –
საბჭოთა
კავშირის
ზოლდანამარცვლი
გაირი**

88.4

**გივი
სოხუმიშვილი:
ისარე
მზერო,
იკვნეს
ერო!**

88.2

დავით ერისალია:

88.8

ანაკლის პორტი, კონსორციუმ „ანაკლის პორტი და ეკო პარკს“ ჩინერ სახელმწიფო გიგანტ „ზაურ ჩაინასთან“ ერთად რომ ააშენებინა – საქართველო არასოდეს განვითარდა აჯა-რესერტის საომარი პოლიგონი!

**ანზორ დანელია:
„რა გითხერათ?
რით
გაგახაროთ?“**

88.7

**საქართველოს სამაყო გვილები:
გენერალი
ვლადიმერ ზარელია,
იციარავი ბატონ ვახტაგი გვარამისთან**

**ზურაბ
კვარაცხელია:
ერთი ნელი
მამანტი
ქაქამის
აღსრულებიდან...**

88.7

რა ძალა აქვს ღვთის სიზყვას და რას მოგვიცას მისი ხელობა?

რა თქმა უნდა, დასაბამიერი, კაცობრიობის პრეზენტაციის შემქმნელი ენის დაწუნება და უარყოფა უდიდესი ტრაგედია იყო იბერთა მოღამისათვის, მაგრამ დაშლილი იქცის გაერთიანება, თანაც, სამართლიანობის დამყარება სხვაგვარად, როგორც აღვნიშნეთ, შეუძლებელი იყო.

კვიქრობთ, სწორედ ეს ტრაგიკული ფაქტია დაფიქსირებული ითანე ზოსიმეს „ქებად და დიდებად ქართულისა ენისად“-ში, რომელიც, ჩანს როგორც თვითონ აბბობს „გადმოგჩხიბევ“, ნათარგმნია ითანე ზოსიმეს მიერ იბერიული ენიდან და, მაპატიოს მისმა სულმა, მაგრამ არც ისე ნათელგონივრულად აბრალებს იბერიული ენისათვის მისჯილ ტრაგიკულ განახენს ქართლურ ენას (თუ ეს მისი ნახელავია), რომელიც არავის დაეწუნებია; არსად არ არის ცნობილი, რომ მანამდე ქართების ენა ოდესმე სახელმწიფო ენა ყოფილიყოს, მერე ვინძეს დაეწუნებინოს და მის მაგიჭრად სხვა ენა დაედგინოთ სახელმწიფო ენად; სინამდვილეში ეს ხევდრი იბერიულს ერგო. მაგრამ მადლობა უზენაესს და გონიერ წინაპართ, რომ მთლად არ გასწირეს და შეუხარჩუნეს არსბობა დღემდე რადგან მის სიღრმეებში წვდომა ბევრ საიდუმლოებებს მოჰყვნს ნათელს და წაადგება ქართველი ერის მომავალს.

— ერთ, ე.ი. აღმ. საქართველოს ეწოდება „ზემო იძერია“, ხოლო მეორეს, ე.ი. დას. საქართველოს — „ქვემო იძერია“, რომ ერთიან იძერიელ ხალხს გარკვეული დროიდან ორი საკათოლიკოსო ჰქონდა და ჰყავდა ერთი უზენაესი პატრიარქი“ (ა. ჯაფარიძე), საერთაშორისო კონფერენციაზე

„რელიგია და მეცნიერება“ წარმოთქმული ქართული ენის არმცვოდებ ძიოთხველი- ენისად გაღესტებული და მესტუებ ძიაბ- მოხსენებიდან, 23.05.05). სათვის გაუგებარია აღნიშნული აგზორის რიონთაგან...“ (იქვე, გვ. 220).

მეუფე ანანია ჯავარიძემ, როცა იცის „აღმოსავლეთ საქართველოს მოსახლეობა და სავლეთ საქართველოში, რომ გადასახლებულიყო IX-X საუკუნეებში, ეს უთევოდ ეცოდინებოდა X საუკუნის ქართული მალესის სომებს მკვლევარს – ურაცაეცს, რომელიც საგანგებოდ იკვლევდა ქართველ-სომებთა საეკლესიო განხეთქილების საკითხს. ის ეხება ქართველთა ეთნიკურ ვინაობას და სწორებ X ს-ის წერს, რომ ივერიელები ის ხალხია, რომელიც პონტოს ზღვის პირზე (ლაზიკაში) დაასახლდა ნაბუქოლონისორმა, სადაც ეს ხალხი განმრავლდა, გადმოსახლდა აღმ. საქართველოში“. მივაკციოთ უკრადღება სომების მკვლევარის ურაცაეცის ცნობას და ლეონტი მროველის ცნობის შეთანხმებულებას, რომელიც ძალზე მნიშვნელოვანია: „ქცის“ მიხედვით იძერები საერთოდ არ არსებულან, ხოლო უცხანესს მიხედვით მ.წ. აღ-ის VI ს-მდე, ნაბუქოლონისორის ეპთქამდე, იძერები კავკასიაში არ არსებულან და საიდანაც ნაბუქოლონისორმა ჩამოასახლა შავი ზღვის პირას, მანამდე კი „ქართლის ცხოვრის“ მიხედვით, ქართ

ლოსიანთა ენა სომხური იყო... „სწორედ იბერიულებად სახელდებული სვანები, მეს-ხები, ქვემო იბერები, ანუ ლაზები იყვნენ ჯერ კიდევ არადივერგენცირებული ფუძე-ქართული (ანუ პროტოქართული, კაფ)- ენის მატარებლები, რომელსაც დაეფუძნა ძველი ქართული საეკლესიო ლიტერატურული ენა, რომლის შემუშავებაშიც, ივ ჯავა- ხიშვილის სიტყვით, მეგრელებსაც და სვა- ნებსაც მიუღიათ მონაწილეობა“ (იქვე)- საეკლესიო ლიტერატურული ენის შემნა შეიძლებოდა XI საუკუნეში ორანე პეტრი- წის თაოსნობით.

საინტერესოა მეუვე ანანია ჯაფარიძის
აზრის განვითარება. ის თავისი შეხედუ-
ლების დასადასტურებლად იყენებს ივ-
ჯავახიშვილის ავტორიტეტს და მისი შე-
ხედულებების ინტერარტირებულ ფორმაში
გადმოცემით ცდილობს იბერთა სახელმ-
წიფო ენად ქართლური წარმოადგინოს,
მაშინ, როცა ივ. ჯავახიშვილი იბერიულ-გ-
ბად — მეგრელ-ლაზ-ჭანებს ასახელებს,
მაგრამ ამ ჰემპარიტებას გვერდით უგლის
და არსად არ მოიხსენიებს. ასეთ კოსტუ-
მაში ბენებრივია იბადება კოთხვა: განვი-
თარების რა დონეზე იყო ქართლური ენა
იბერიული მოდგმის სახელმწიფო ორგანიზაციების გა-
ერთიანების ხანაში და შეიძლებოდა ოუ-
არა ფარნაგაზის ეპოქიდან იგი იბერთა
სახელმწიფო ენა ყოფილიყო?

განმეორებით თარგმნოს აღნიშვნული წიგნი:
„არამედ მიზეზი აქ კუალაად გარდმოღებად
ჩემს მიერ წიგნისა ამის ესეობს: პირველ
რამეთუ განმრავლდეს გარდომმდებელნი
და სხუასა აღუნდის სხუად; ვინა ესე
დაულევნელ უსახლვრობითა ვერ სადა
მიყვნებისად და თუ სადათ შემთხუედა
ესე რომელნი და უმეცარ იყვნეს და რო-
მელომე გარემოსუებითა დიდებითისა თხე-
ბისათთა წარცონა სამხილი უსწავლე-
ლობისად, ვინად და ტომითთა შორის ჩუ-
ენთა არ აობს ვინცა ვინ თან მემხილე და
მერქეუ თუ ვით ესე მოქმედებად ძალითისა
სიტყვსად ვით ვთარგვ და სახარებათა
შინა განიცხადების და სამოციქულოთა
და სხუათა ყოველთა ესე ვთა, თუ დასა-
ბამსა შორის იყო სიტყვაა, და უც მართ
მრთელულურად, ვთარმედ „პირველიდგან
იყო სიტყვაა“ (ითანე პეტრიტი, შრომები
II. გამოც. ხ. ყაუხხიშვილისა და შ. ნუც-
ბიძის რედაქციით, 1937, გვ. 219). ჰელი

ქართული ენის არცოდნებ ძეითხველი-სათვის გაუგებარია აღნიშნული ავტორის თხრობის ენა და თანამედროვე ქართველისათვის თარგმანს მოითხოვს: „მაგრამ მიზეზი ამ წიგნის ჩემ მიერ აწ კვლავ გადმოდებისა ესაა: ჯერ ერთი, განმრავლდნენ მთარგმნელი (გარდმომდებელი) და სხვადასხვას სხვადასხვაგვარად ემის. ამიტომ შეუსაბამობათა უსაზღვრობა დაულეველი იყო. და, თუ რატომ ხდებოდა ეს: ზოგი უმეცარი იყო, ზოგს კი დიდების კამაყოფილებით გარსმოხველი [თავისი] „უსწავლელობის მხილების [უნარი] მოუდუნდა (წარეცონა სამხილი უსწავლელობისა). ამიტომაც ჩვენს თანამემამულეთა შორის (ტომითთა შორის ჩეენთა) არ არსებობს (არ აობს) ვინმე მხილევლი და მოქმედი, თუ როგორ [ხდება] ძალითი სიტყვის მოქმედება და როგორ გაცხადდება ეს სახარებაში და სამოციქულოში და სხვა ამგარ [წიგნებში], კერძოდ: „დასაბამსა შორის იყო სიტყვაო...“ გადმოუდიათ ამგარად: „პირველითგან იყო სიტყვაო...“ (იოანე პეტრიშვილი, განმარტებანი პროკლე დიოდოროსის „დმრთისმეტყველების საფუძვებისა“, დ. მელიქიშვილის რედაქციით, 1999, გვ. 213).

იოანე პეტრიშვილის წიგნის მდგრადი გაცნობის შემდეგ მკითხველის, უკაველია, დაებადება კითხვა: რატომ მომრავლდნენ მაინც დამაინც პეტრიშვილის მოვლაზე ეობის წინა წლებში უნიჭო მთარგმნელები?

პეტრიშვილი შემოქმედებით საქმიანობას ეწეოდა XI ს-ის ბოლო მეოთხედში და XII ს-ის პირველ მეოთხედში. ეგრის-აფხაზეთისა და ქართლის გაერთიანება მოხდა 1008 წელს, რომლის შემდეგ ქართლური ენა გახდა საერთო სალიტერაციურო ენა, მაგრამ სამწერლო-ლიტერაციულ-მთარგმნელობითი ტრადიციების არმქონე ენა

რამდენიმე წელიწადში ვერ გახდებოდა დახვეწილი და სრულყოფილი ენა, ხოლო მსურველები ამისა კი, ბუნებრივია, ბევრი იქნებოდა. ამიტომ, ასევე ბუნებრივია, „შეუსაბამობათა უსაზღვრობა დაულეველი“ იქნებოდა. „შეუსაბამობათა უსაზღვრობის“ მიზეზი იმ სანად მთარგმნელთა უნიკომაბაზე უფრო ქართლური ენის განვითარების დაბალი დონე იყო, დასტურდება წიგნის შემდეგი ფრაგმენტიდანაც: „...ვითარ წერად რაოთმე და მსგავსი ნაწერთად კითხვად, უპარონო წერად და უპარონოცა და უკელოებო კითხვად. ოუ არა რომელმან ნაწერი თქმისანი, ოუ რად სახელი და რად სიტყვად, და ამათვე თანა თუ ვითარ შეწყობად და მორთვად ენისად და ნაბეჭდი და სინარჩუ აარავაკმისად შეკვალებისა- დღისაკე, რომელსაც უმცოვიათ სიინტელექტუალური ენაცვლება და ადგიშურვე მე, ჩემი გვარ-ტომისათვის შემქმნე ენა სიტყვამდიდარი და განსხვავებული მდაბიოთაგან (მიღმოობად ენისად გალექსბული და მესხუე მდაბრიონთაგან)…“ (იქვე, გვ. 214). ამ ტექსტის ბოლო სტრიქონიდან ცხადია, რომ ჯერ კიდვე პეტრიწის დროისათვის ქართლური ენა არ იყო განვითარებული და მდაბიოთა ენისაგან განსხვავებული ენა. აქ გონიერ მკითხველს ისევ დაქციადება კითხვა: ენა იოანე პეტრიწისა, რომელიც აღიშურვა თავისი გვარ-ტომისათვის შეექმნა „ენა სიტყვამდიდარი და განსხვავებული მდაბიოთაგან“, წინამორბედების ენასთან შედარებით დახვეწილია, მაგრამ, ჯერ კიდვე, იმდენად გაუგებარია და მდაბიო,

ებრ პირთავესა არ მოიგოს და ამათ ყოველთა სანთლად დღე დამრთისმეტყველებით-თა ხედვისად და მაუკუდავებელი ნათელი გონიერებისაა. და დართვე კუალად მრავალ გამოცდილება ტომებთა შორის მსხუებათა და განივრელთა მეთნეობათა რწმუნებათავე თანა. რამეთუ ამას არა მცირედი გულმძრებებად მოაქუს თუ შორის, კითარევე თან და მეწარმეის არისტორელი, იტყვს მეოქუე ესთად, კითარმედ „სასწავლოთა ემსარკოსო“. გოქუა ჭაბუკი ბრძნად არამედ ცნობილად არდა, რამეთუ ცნობიერებად გამოცდილებათაგან მიიღებს შეკრებასა, ვინაი თუ მე ამათ ყოველთა მიუგებელთაგან ვისჯებოდა და რაივე ნაჯ-მადი ტკივილთა ჩემთა საბჭოდ მათ წინა დაედებოდის კითავე ხედვათა ჩემთა მაცხოვნებელი. იტყვს ვმაა ნუ წინა დაფენად, არამედ იუწყედ პირველ თკო მათ ეს მეთნეთა, და მერმე ჩუქნოთა და მეხედვთა სულითა და ტრიიალთა ჩუქნისა ამისა დღისითა, კითარმედ მე კაცი დაგხუდი ლმობათა შორის და მამადი ტკივილთა შორის გონებისათა, და არავე ცრული სარცელო მომდოვრებისათა ჩემისათა, და არცა წამი სასუენთა სულისა ჩემისათა, ვიდრემდის არამომხედნა მე გონებითმან ცისარმან დღეთადმი, რომელთა ბნელი უმცირებათად არღ(ა) ენაცვლების; და ადგი შურვე ტომისათვის გუართა ჩემთასა მე მიღმობად

სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ ზუგდიდის ორგანიზაცია დიდი მწუხარებით იუწყება, რომ მოულოდნელად გარდაიცვალა ეროვნული მოძრაობის ჯარისკაცი

იგორ თოლლორდავა (ჰუსეინი)

უფალმა გაანათლოს მისი სული!

ხისად გალექსებული და მესხუე მდაბ-
იონთაგან...“ (იქვე, გვ. 220).

წარმოდგენილი ტექსტის უკეთ შემცველის მიერ გადასახლდება.

ებისათვის შოგვაქეს დ. ძელიქი-
ვილისეული თარგმანი: „რადგანაც რო-
ორიცაა წერა, მსგავსივე ნაწერთა კითხ-
ც – უკანონ [თუ] წერა, უკანონ და
სელვონოა კითხვაც. თუ ვინმე არ გაით-
ალისტინებს მეტყველების ნაწილებს –
უ რა არის სახელი და რა ზმა და,
მასთანავე თუ როგორია შეწყობა და
ორთვა ენისა და ნაღები და სინარჩარე
ადმოცემისა მნიშვნელობათა ცვალების
ესაბამისად და ამ ცველაფერთან ერთად
ერ მიიღებს სახილად დმრთისმე-
ტყველებით ხელვების დღეს და გონების
აუკადვებელ ნათელს; და [ამას] იღდე
აუმატე ტომთა შორის სხვაობათა
რაგალგამოცდილება და თან სარწმუ-
ოებასთან ერთად თავისებური შეხედ-
ლებანი, რადგანაც ამას არამცირები
ოდნა (გულმექმება) მოაქვს თან, რაშიც
რისტოტელეც დამემოწმება, რომელიც
სე ამბობს: „სწავლისათვის იზრუნოს“.
აბუქს ბრძნად ვიტყვი, მაგრამ მცოდნედ
რა, რადგანაც ცოდნა გამოცდილებით
როვდება – ახლა კველა ამათ უქონლეთა
იერ განვისჯებოდა და ჩემი ტკივილების
აყოფი (რად ნაქმადი) მათ წინაშე
ჭრისათვის იდებოდა (დაედგებოდის). რო-
ორც ჩემი ხელვების მაცხოვნებელი ხმა
მბობს: „წინ ნუ დაუდებოთ“. მაგრამ
ცოდეთ: ჯერ იმათმა, ვისაც ახეთი შეხედ-
ლება აქვს, და მერმე ჩვენი სულის მხედ-
ლელმა და ჩვენი დღის მოტრიფიალებმა,
უ როგორ დავხვდი მე, კაცი, ჩემს ლმო-
ათ: „არა გც რული“ ჩემს სარეცელს და
რცა წამი ჩემი სულის მოსასვენებლად,
ანამ არ მომხედა მე გონებითმა ცისკარმა
დიდისაკენ, რომელსაც უმცრებათა სიბრულე
დარ ენაცვლება და აღვაშურვე მე, ჩემი
ვარ-ტომისათვის შექმენა ენა სიტყვაზ-
იდარი და განსხვავებული მდაბიოთაგან
მიღმორობა ენისათ გალექსებული და მესხ-
ევ მდაბრიონთაგან“...“ (იქვე, გვ. 214). ამ
ექვესტის ბოლო სტრიქონიდან ცხადია,
იმო ჯერ კიდევ პეტრიწის დროისათვის
ართლური ენა არ იყო განვითარებული
და მდაბიოთა ენისაგან განსხვავებული
ნა. აქ გონიერ მეითხველს ისვე დაებადება
ითხვა: ენა ითანე პეტრიწისა, რომელიც
დიშურვა თვეის გვარტომისათვის შევქნა
ენა სიტყვამდიდარი და განსხვავებული
დაბიოთაგან“, წინამორბედების ენასთან
ედარებით დახვეწილია, მაგრამ, ჯერ
იდევ, იმდენად გაუგებარია და მდაბიო,
იმო თანამედროვე ჰელი ქართული ენის
რმცოლენ ქართველისათვის თარგმანის
ოთხოვს, რა დონის იქნიბოდა პეტრიწის
ინარე ხანის ენა და როგორ შეიძლებოდა
V-V საუკუნის მიჯნაზე 6-7 საუკუნის
ინათ, ჯერ კიდევ, პეტრიწის დრომდე
დაბიოთა ენად დარჩენილი ქართლურ
ნაზე უზაღიდ ეთარგმნათ წმინდა სახარუ-
ა? მაგრამ კველაფერს ამას იგნორირებას
ეკვთებს მეუფე ანანია ჯაფარიძე: „როგორც
ვენი გამოცვლებიდან ჩანს, პეტრე იბერის
დამზრდებული და მოძღვარი ითანე ლაზი
ყო წმ. წერილის ქართველ მთარგმენტთა
მ პლევადის მეთაური, რომელმაც IV-V
აუკუნების მიჯნაზე ქართულ ენაზე
ზაღიდ გადმოიდო წმინდა სახარება, ძვ.
ა. ადგმის წიგნები. ამით იყო
ამოწვეული, რომ უფელესი ხანიდან,
იდრე XIX-XX სს-მდე, როგორც
ასავლეთ, ისე აღმოსავლეთ საქართველოს
კულტ კუთხეში, მათ შორის აფხაზეთს,
ვანეთსა და სამეგრელოში საეკლესიო
და სალიტერატურო საჭიროებისათვის მხ-
ლოდ ძვ. ქართული გამოიყენებოდა“ (ა. აფავარიძე, იმავე კონფერენციაზე 23.05.05
არმოთქმული მოხსენებიდან). გამორიცხ-
ლია, იღერის დაცემის შემდეგ, ეთ-
იკურ-ენობრივი ნიშნის მიხედვით ადგა-
ილ ეგრის-აფხაზეთში, ქართლის შემო-
რთებამდე, საკლესით და სალიტერატურო
აჭიროებისათვის, შეუდარებელი სიმ-
იდრისა და გამომსახველობითი უნარის
ქონე იბერიული ენის ნაცვლად,
ართლური დიალექტი გამოეყენებინათ.

პუბლიკ ციფრია,
ფაზისის აგადების ნამდვილი წევრი,
(გარემოებების შემთხვევა)

“ილორი” რეზებულის

აგთორისაბან: ახლახან,
დღისით მზისით, ქალაქის
ცენტრში ორი

უფროსეკლასედის შემზარავგა
მკვლელობამ, ნათლად დაგ-
ვანახა თუ რა განუკითხაობა
ქვეყნის განათლების სის-
ტემაში, რომელ შიც ლომის
წილი იმ ავადსახსენებელ “ნა-
ციონალებს” მიუძღვის, რომ-
ლებმაც თავიანთი

მმართველობის წლებში,
ლამის ქვეყანა თავზე დაგ-
ვამხეს. მე, ორგორც
განათლების პროფესიონალ
მუშაკს, უფლება არ მაქვს არ
გამოვეხმაურო და ჩემი აზრი
არ გამოვთქვა მომხდარ ფაქტ-
თან დაკავშირებით. მი-
თუმეტეს, პრესის საშუალებით
რამდენიმე კრიტიკული წერ-
ილიც მაქვს გამოქვეყნებული
განათლების სისტემაში არსე-
ბული განუკითხაობის შესახებ.

გასული წლის 1 დეკემბერს ქვეყნაში
დატრიალებულმა უმიმესმა ტრაგედიამ,
რომელმაც 51-ე სკოლის ორი
უფროსკლასელის სიცოცხლე შეიწირა,
მთლიანად გადაფარა ბათუმის სასტუმროში
დატრიალებული უბედურება და,
მსოფლიო ღონის ტერორისტ ჩატავის
თვითმკლელობაც.

ამით ყველაფერი არ დამთავრებულა.
მეორე თუ მესამე დღეს, წყალტუბოს
რაიონის ერთ-ერთ სოფელში, მობილური
ტელეფონის გულისხმის, უფროსკლასელმა
მოსწავლემ თავისი კლასელი სასაფლაოზე
გაიტაცა და ციფრი იარაღით სასიკვდილოდ
დაჭრა. არ გასულა 3-4 დღე და ვარ-
კეთილში მდგბარე ერთ-ერთი კერძო სკო-
ლის 15 წლის მოსწავლეს, თავისუფლების
მოების მთმდებარე სკოლაში დანით 5
ჭრილობა მიაყენეს. გლდანის რაიონის
რომელიცაც სკოლაში, 12 წლის მოსწავლე
ისე ცემეს თავიანთმა თანატოლებმა, რომ
ბავშვმა ტვინის შეკვევა მიიღო.

ამ ჩამოთვლილი შემთხვევებიდანც
ნათლად ჩანს ის სავალალო მდგომარეობა,
რომელიც დღესდღეობით განათლების
სფეროში სუფექს. მე როგორც
განათლების პროფესიონალ მუშაკს,
რომელსაც სტუდენტ-ახალგაზრდობასთან
მუშაობის 50-წლიანი მუშაობის
გამოცდილება მაქსი, ამ ფაქტმა პირდაპირ
შემძრა. ყოველგვარი მიკიბ-მოკიბგის
გარეშე პირდაპირ ვაცხადებ: ამ ამბავში
უშვალო დამაზავებები არიან განათლების
ყოფილი მინისტრები: ლომაიები,
გვარამიები, ნოდიები, შაშქინები, სანიკოდეები,
ჯეჯელავები და ის ფსევდო ლიბერალური პოლიტიკის გამტარებელი სხვისი
ქეყნიდან დაფინანსებული და მათი ინ-
ტერესების გამტარებელი არასამთავრობო
ორგანიზაციები, რომლებიც მიუხედავად
მოსწავლების მიერ ჩადენილი
დანაშაულისა, მუდამ მათ ინტერესებს
იცავენ და მათივე ინტერესების გამტარებ-
ელი ე.წ. “გამარჯვებული ტელევიზიონით”
ანგელოზებად წარმოაჩენენ, ხოლო მათ
მასწავლებლებს ჯალათებასა და საბჭოთა
გადმონაშოთებს უწოდებენ.

ეს პოლიტიკა ახლაც წარმატებით
გრძელდება. ამის დასადასტურებლად ნან-
უაშვილის ტრადიციების დირსევული გამ-
არძეობლისა და ახლაც აამოწევილი

სახალხო დამცველის ქნ ლომჯარიას
განცხადებაც ემარა. ქნ ლომჯარიას, იმის
ნაცვლად, რომ ამ დაღუპული ბიჭების
ოჯახში მისულიყო, მშობლებისთვის სამძ-
იმარი ეთქვა და პირობა მიეცა, რომ
პროცესს განსაკუთრებული ყურადღებით
დავაკირდები და კველაფარს გავაკითხებ
იმისათვის რომ გამოიყება ობიექტურად
წარიმართოს და უწყებარი სიმართლე
დავადგინოთ, ამ მკლელებს ეახდა საპ-
ატიმროში და იქედან ხალოვნებს თითოებს
ქნება დაუწყო, ზედმეტი სიტყვა არ
აკადროთ და ხმამაღალა არაფერი უთხრათ
ამ დამნაშავებებს.

ამ ლიბერასტი არასამთავრობოებისა
და მათი პოლიტიკის გამტარებელით
განათლების სამინისტროს მხარდაჭერამ
და, მათი შედმივი დაცვის ქვეშ ყოფამ
ბეჭრ მოვებლივობა და კრიმინალური სამ-
ყაროსებრ მიღრებილების ქმნებ მოზარდებს
დაუსჯელობის სინდრომი გამოუშებავს
მოსწავლემ ქვეყანა რომ დააქციოს, მისი
დახვა და მისთვის ორიანის დაწერა არ
შეიძლება. თუ მასწავლებელი გაბეჭდავს
და ორიანს დაუწერს, იმ წუთში
მასწავლებელს გაამტკუნებენ, შენ არ
ვარგისარ, ალბათ საგანი კარგად ვერ
აუსხენი და ამიტომ ვერ ისწავლაო. თურმე
მასწავლებლის მხრიდან მოსწავლეზე
შენიშვნის მიცემაც კი არ შეიძლება,
ამით მისი უფლება ირდევეაო. უფრო მეტი
იც, მოსწავლეთა, თუ მშობელთა კრებაზე
კი არ შეიძლება მისი საკითხის განხილვა
და საჯაროდ საყვედურის თქმა, ამით
მოსწავლის თავმოვარეობა იღაებაო.

ამ დროს არავინ ფიქრობს მასწავლებელის
ლის თავმოყვარეობასა და მისი უფლებების
დაცვაზე, ასევე ჯგუფის დანარჩენის
მოსწავლების დარღვეულ კონსტიტუციურ
უფლებაზე განათლების მიღების შესახებ,
როცა ეს მოხუცლიგნო მოსწავლე
მასწავლებელს გაკვეთილის ჩატარებაში
ხელს უშლის, რაც ხშირ შემთხვევაში
გაკვეთილის ჩაშლით მთავრდება ხოლმე.

როცა ძღვოშარეობიდან გამოსულიდა
მასწავლებელმა თავსედ და უდისცი პლიონი
მოსწავლეს ვერაფერი რომ ვერ მოუხერხა,
ყური აუწია. ეს მობილურით გადაიღო
რომელიდაც პროფესიატორმა მოსწავლემ
და რუსთავი-2-ის ეთერით ქვეყნას მოსდეს.
ხედავთ მასწავლებელი როგორ ძალადობს
მოსწავლეზე. ატყედა მაგრამ რა ამბავი
ატყდა. მანამ არ მოისვენეს სანამ ეს
მასწავლებელი სკოლიდან არ წავიდა.

აი აქედან იწყებს სათავეს მოსწავლის
ნელ-ნელა დამნაშავედ და კრიმინალად
ჩამოყალიბება. მასში შინაგანად ძლიერდება
ბა ყოვლისშემძლევობის გრძნობა, რაღაც ან
იცის, რომ რაც არ უნდა დააშავოს, მას
დაიცავენ და მის მაგიერ სხვას დახჯიან
სასწავლო დაწესებულებებში საერთოდ
მოშლილია და ფაქტობრივად აღარ არ
სებობს აღმზრდელობით მუშაობა. ასეთივე
დღეშია სასწავლო და საშემსრულებლო
დისციპლინაც. სკოლებში ფაქტობრივად

“უფლება ირდვევაო. გამოდიან ახლა ეს
“ნაციონალები” და ერთ ამბავს ტეხავნი,
ქვექანაში კრიმინალმა მოიმატა და პოლი-
ცია არაფერს აკეთებს. დაიწყებს პოლი-
ცია რეიდების ჩატარებას და კრიმი-
ნალებიდან უგანონო იარაღის ამოღებას,
იმ წელში ერთხმად აყავანდებიან, ამით
მოქალაქების უფლება ირდვევაო. ახლახ-
ან პოლიციის მიერ ჩატარებულ რეიდებზე
რუსთავი-2-ის სახე გაბუნია და, მმანი
მისი იქედნერად აცხადებდნენ: პოლიციამ
ორ დღეში 52.000 პიროვნება გაჩერიკა და
მხოლოდ 45 დამნაშავე აღმოჩინაო. დირდა
კი ასე ციონე დამნაშავების დასაჭრალ

ამხელა სამუშაოს ჩატარებათ. ჯერ ერთო 45 დამნაშავე რა, ცოტაა, ისიც ორ დღეში კითომ ერთი დამნაშავე არ ქმაროდა, ამა ჩვენი გაბუნიასთვის ბუსარინის ბლანქიანი ცხვირ-პირი რომ გაეერთიანებია? მაგრამ ხომ გაგიგონიათ ვირო მადლი მო...ნიო. ასევა გაბუნიას საჭმე. პოლიციის ადგომაცად ნამდვილად არ გამოვდგები, მაგრამ ჩვენი მასწავლებლების არ იყოს, ისინიც პარ-ლამენტის მიერ მიღებული კანონებით ფაქტობრივად განიარაღებულები არიან დამაზაშავების წინააღმდეგ ბრძოლაში და, ამიტომა რომ კრიმინალები ქუთაშვილის უფლებად დაიდინ და იფურნებიან, როცა პარლამენტში პირადი ცხოვრების ამსახველი კადრების გაცრცელებასთან დაკავშირებით კანონის გამკაცრებაზე იყო მსჯელობა, ჩვენი პარლამენტარი და არასამთავრობო ოგანიზაციების წარმომადგენელი ქალბატონები კაბებიდან ხტებ ბოლენებ და ისე გაჰქიოდნენ, კანონი უნდა გაგამაცროთ. მაგრამ, როგორც კომისახლეობის უმრავლესობა მიმდევადნაშაულის ჩამდენზე და განსაკუთრებით განზრას მკლელობაზე სასჯელის უმაღლესი ზომის მიღებაზე იწყებს დაპარაკეს, იმ წუთში შეტრიალდებიან, ეს არ შეიძლება არაჟუმანურიაო, თანაც ამატებენ, სასჯელის გამკაცრებით დანაშაული არ მცირდებაო. კი, მაგრამ მან რომ კაცი განზრას მოკლა, ეს რა პერანგურია? თუ კანონის გამკაცრებით დანაშაული არ მცირდება, მაშინ თქვენ თვითონ რატომ ითხოვთ კანონის გამკაცრებას, რომ შექმნა გომში თქვენი ახუნტრუცულებული უკანალის ჩაცხობის ამსახველი ვიდეოებადრები ეთერში ადარავინ გაავრცელოს? თქვენ კაი ხალხო, თუ ზოგიერთ თქვენგანს თქვენი გარევნილი პირადი ცხოვრების კადრების გამოქვეყნების გეშინიათ და იგი სამარცხევონდ მიგანიათ, მაშინ რატომ ეწევით ახეთ ცხოვრებას. თუ გეა მაჟებათ, მაშინ მის გამოქვეყნებაზე რატომ ითხოვთ კანონის გამკაცრებას. აი სწორედ ამას ჰქვია ორმაგი სტანდარტები და შერჩევითი სამართალი. ახლახან ტელეკომისით გამოვიდა ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტი დონალდ ტრამპი და, 2017 წ 27 ოქტომბერს ნიუ-იორკში ტერაქტის მომწერი უზბეკევითის მოქალაქეების საიპოვის მიმართ დახვრება მოითხოვა. რომელმაც ქუთაშვილი მანქანით გადაეცარა

ხალხს და 8 ადამიანი მოკლა. ამერიკის 50 შტატიდან თუ არ ვცდები ნახევარზე მეტში სასჯელის უმაღლესი ზომა არავის აუკრძალავს. ახლა დავიჯერო ჩვენ უფრო დემოკრატიული და დასავლური ღირებულების მატარებელი ერთ ვართ ვიდრე ამერიკელები? აიდეთ სტატისტიკური მონაცემები და შეადარეთ, როდის უფრო მეტი მკვლელობა ჩადენილი ქვეყანაში, სიკვდილით დასჯის გაუმტბამდევ, თუ შემდეგ. ახლა, ისე გაუბრალოვდა და გაუფასურდა ადამიანის სიცოცხლე, ვითომ არაფერი. მოკლავ კაცს, მოგისჯიან უმნიშვნელო სასჯელს, გადაიხდი გირაოს და გამოხვალ გარეთ. თუ არა და დაწერ პრეზიდენტის სახელზე შეწყალების ვანცხადებას და გამოგიშვებენ. დამნაშავემ იცის, რომ ასე გაუფასურებულია ყველაფერი და ათასი გზა არსებობს სასჯელისაგან თავის დასაძრევნად, ამიტომა, რომ ასე დაუფიქრებლად იმეტებენ ერთმანეთს სახიკვდილოდ. მან, რომ იცოდეს ის აუცილებლად დაიჯება და შეიძლება დაიხვრიტოს კიდევაც, ამას ნამდვილად არ გააქტებს და მაქსიმალურად შეიკავებს თავს. გამოვიდეს ახლა ეს კორძაიები, ხოდაშელები, გიგაურები ვერძეულები და მათი ამფსონი უცხო ქვენიდან დაფინანსებული და მათი ინტერესების გამტარუბელი პერსონები და აუხსნან ამ დაღურული ბაგჟვების შრობლებს, რაშია საქმე და რატომ მოხდა ეს შემზარავი ფაქტი დღისით-მზისით ქალაქის შეაგულში. ბაგჟი პირველ რიგში ოჯახში იზრდება და ყველაზე მეტი პასუხისმგებლობა მის აღზრდაში ოჯახს კისრება. შემდეგ მოდის სკოლა და უმაღლესი სასწავლებელო. ახლა რომ აგდებულად ლაპარაკობენ და „საბჭოთა გადმონაშოქს“ გვეძახიან, ის საბჭოთა კავშირი, კველაზე მეტად სოციალურად დაცული სახელმწიფო იყო მსოფლიოში. საბჭოთა სკოლა გერმანულ მოდელზე იყო აგებული და ერთ-ერთი საუკეთესო იყო მსოფლიოში. საბჭოთა სკოლამ შვა მუსხელიშვილები, ბერი-ბაშვილები, წერეთლები, ვეკუები მოწენიები, მიხეილ ჯავახიშვილები, კისტაბერინე გამსახურდიები, პაოლო იაშვილები, გალაპტონ და ტიციან ტაბიქები, გიორგი ლეონიძები, ირაკლი და გრიგორ აბაშიძები, ლადო ასათიანები, ხორავები და ვასაძები, ვაჩნაძები და შავგულიძეები, ჭაბუკიანები და მაჭავარიანები, სუხიშვილები და რამიშვილები და რამდენი ერთი ჩამოგვალო. ახლა დამოუკიდებელი საქართველოც ვნახოთ; ბუდაძეები და დეისაძეები, ბურჯულაძეები და იათაშვილები. თუთერიძეები და წერიალაშვილები, ლომჯარიუბი და გიგაურები, ტერაშვილები და ამაღლობლები, ბოკერიები და საბაზები, ვაჩნაძები და შავგულიძეები, ჭაბუკიანები და მაჭავარიანები, სუხიშვილები და რამიშვილები და რამდენი შვილები, ჯეჯელავები და ფანჯიძები...

დასკვნის გაკეთება საკმაოდ იოლია!

ომარ ბოლეაძე,
პროფესორი

